

nes jeg er en god idé, altid, det gør jeg også meget selv, og jeg synes, at sådan skal det være. Men så skal man også komme de steder, hvor man glæder sig over, at der faktisk bliver flere penge til at renovere skolen, eller at der bliver bedre timetal i skolen, fordi det har været trykket langt ned.

Jeg lever i en kommune med et meget lavt skattegrundlag og meget lave indtægter, og det betyder, at nogle af de servicetilbud, vi har haft, har været trykket meget langt i bund. Vi vil som følge af hele den her øvelse få et løft, fordi vi nu kommer sammen med nogle, der har et langt bedre indkomstgrundlag, så de skal levere lidt til os.

Så er spørgsmålet til hr. Villy Søvnald i virkeligheden: Hvis man nu var ægte socialist, ville man så synes, at den øvelse var fornuftig, at nogle, der i virkeligheden har haft mere, og som har kunnet levere eksempelvis et helt skoleår længere i løbet af 10 års undervisning, nu skal levere lidt til os, der har manglet det skoleår? Det er så måske lidt omkring dygtigheden, at vi åbenbart ikke har fået nok timer. Men synes hr. Villy Søvnald ikke, at det er ...

Formanden:

Ja tak.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

... en god øvelse, hvis han altså er ægte socialist?

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Apropos ægte socialister så vil hr. Kristian Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti jo gerne give den som Robin Hood, den, som hele tiden bider sheriffen – i det her tilfælde finansministeren – i haserne og prøver at sikre, at goderne kommer de svageste til gavn.

Men når man så kigger dem efter i kortene, virker det jo ikke rigtig, som om det er det, der sker. Man har bl.a. været med til at sikre større råderum for de ældre, som suverænt ifølge de nyeste analyser fra Århus Stiftstidende fra i mandags er den gruppe, som har forøget sit forbrug mest af alle i de sidste år.

Man har været med til at indføre en takstnedsættelse, som går til de rigeste 75 pct. af børnefamilierne, på trods af – og det tror jeg hr. Kristian Thulesen Dahl må give mig ret i – at det, forældrene gerne vil have, er bedre kvalitet i daginstitutionerne.

Går det ikke rigtig dårligt med at være den Robin Hood, som skal holde regeringen i ørerne og sikre, at goderne kommer de svageste til gavn?

Kl. 14.15

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det synes jeg jo altså ikke det gør – i den forstand, at det jo er klart, at regeringspartierne har nogle valgløfter, som de ønsker gennemført, når der bliver lavet finanslov, og et af valgløfterne var jo det her med takstnedsættelsen, altså at forældrebetalingen for børneinstitutioner skulle falde fra 33 pct. til 25 pct., og det er jo så første halvdel af det, der er gennemført i år, og hvor regeringen ønsker anden halvdel gennemført næste år.

Det er jo sådan, at når vi forhandler, jamen så kommer den ene part selvfølgelig med sine ønsker i forhold til at få gennemført de valgløfter, de har, og så kommer vi på den anden side med vores valgløfter og siger: Jamen hvis vi skal være med til det, så skal vi også kunne se, at vores valgløfter bliver gennemført. Kan det gå op i en højere enhed, og kan man prioritere de offentlige midler i sådan et omfang, at man både kan nedsætte forældrebetalingen og samtidig eksempelvis kan skaffe penge til en bedre ældrepleje, som vi prioriterer højt, eller til en bedre kræftbehandling – som vi f.eks. sidste år prioriterede meget højt for finansloven for i år – og kan få ekstra penge sat af til det, så er det jo, man kan lave en aftale.

Det kender Det Radikale Venstre måske om nogen. De har i vel hundrede år været med til at lave mange væsentlige politiske aftaler, hvor det jo hele tiden har været baseret på, at man kommer med sine ønsker. Jeg ved, det er ændret lidt på det sidste med hensyn til ultimative krav og den slags, det skal jeg ikke gå nærmere ind i, det klarer De Radikale så glimrende selv. Men altså, udgangspunktet er ellers normalt, at når man forhandler, har man ikke ultimative krav, så prøver man at finde nogle løsninger, der samlet set er tilfredsstillende.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Ud over at vi takker for den flotte anmeldelse af de første hundrede år med Det Radikale Venstre, synes jeg måske nok, at vi kom lidt langt uden om sagens kerne her.